

מעיר על קירבת הכרך. רק מים, מדבר ופירמידות וחפורים... שוב ארמונות בתוך העצים. ערבים רוכבים על חמורים ואירופיים ניסאים בתוך אוטומובילים. והנה הנילוס טוב משאלנו, מימין ארמונות ובינות. עיר גנים נהדרת הנקראת "רחוב גיזה". אנו עוברים לפני גן-החיות ופונים מערבה-דרומה.

כמזרה §888 נפתח היאור? ומעברו סמאלנו משתרעים רכסי גבעות. אנו מהקרבים לפירמידות, הטראס רץ, אנו פונים ל מערבה, העלוה מים חותכים את דרכנו מסני עברי הדרך שדרות גנים, בתים, הליפות. אור קריר נעים כנשב ובסלוא הזי אני נושם אויר הבריא של שדמות קהירו. קפו הבתים וסדות ירק זרועים מה ושמ. הכדים עד הכדבר. האופק נשען על ההרים האפורים. אנו ניסאים ישר לקראת הפירמידות ובעטה רגעים לפני ה הגענו לפירמידות. ~~שבע-השב~~

בשבע וחצי שבנו. עלינו קצה על הפירמידה הגבוהה, אך מפני שהיום כבר פנה והשמש עמדה לשקוע, לא יכלנו לעלות על ראש ההרמפס ~~ראו~~ את הסמינקס וחפירה שאצלו. אח"כ נכנסנו לתוך המערך של הפירמידה. יורדים בלי מדרגות, אך יש חצבים וכפתים להאחז בהם. המנהרה צרה מאד וסוכרהים לזחול בלי יכולת ליטר את הגוף אפילו עד החצי. אחר כך זוחלים במנהרה אפיקת ואז היא נעשית קצה גהוהה עד שאפסר בכפיפת הראש ללכת זקוף. ואז עולים במנהרה ובאים לחדר הצוב. מחוסר אויר נעשית הנשימה כבדה מאד.

[2.1.5]

יח' ניסן צהרים - אנו נוסעים להלואן. עברנו תחנות אחדות. מצד אחד כפר, מרחוק מהחיר יער ומהצד השני סמוך לפני הברזל משהרע המדבר. עקבות של חפירות. גבעות חול מוקשה והרב. גן-עדן ומדבר משמשים בערבוביה. פתאום מרחוק מאהורי האוזים נשקפות אלינו שלל פירמידות. בתוך כל הנוף המשונה היהוד במינו הזה מזוקרת מעונה גבר והעשן מספר ועולה בין הדקלים. אחרי תהנה מנצרה עו רת הרכבת את המדבר. רק מרחוק כוריק האואזים. יער מוקף חול... ומראה של הפירמידות מלוה אותנו כל הדרך. פתאום מתרוממות גבעות חול ומספירות מעינינו את כל המהדה. מהגלה היער האופם בתוך ערבת חול, וגם להטים צבע של חול.

[3.6.5]

יח' ניסן - טבים לאלכסנדריה. אמש ראינו את בנטויץ - מורה בביה-סטר לפש לטפטים בקהירו. הוא בדעה זו אנו צריכים לנסוע מקודם לאנגליה.

[5.6.5]

כ"א ניסן. ראינו בבוקר את אט נגר. בשם חברי עד הועד הוא כוסר לנו שהם מסכימים לנסיעהנו. בצהרים יחלט הדבר.

ע"ד הועד הזמני באלכסנדריה. אחרי הגירוש התחילו אנשי המקום להתעניין בזה. נשכר בשביל הפליטים מלון "מטרופול". אז גם גלוסקין וליבוביץ התערבו. משכו את הקונסול הרוסי שנתן סכום ידוע. מלברמו לאודיטה ולפטרבורג ונתקבלו סכומים קטנים לעזרה הראשונה. זה לא הספיק. הקונסול לא רצה לעזור יותר. אז פנתה הקהלה המקומית לשלטונות המצרים שיקחו את העניין על עצמם. נוסד ועד תחת נשיאות שר הפלך זיור-מאסאה בהסתחפות

